

**“Sizce
insan
ne zaman
kendiyile
gerçekten
yüzleşir?”**

Galiba yaşlanınca.

devamı arka sayfada...

Teoman, 2025 yılında aynaya baktığında ne görüyor?

Eskisinden çok farklı biri. Artık 58 yaşında. Çok yaşlanan annesine bir oğul, kızına bir baba, ait olduğu Teoman müessesesi nedeniyle çalışanlarına sorumlu biri. Sanatçı Teoman bunların ardından geliyor. Hatta kendi bireysel amaçlarım.

Sizce insan ne zaman kendiyle gerçekten yüzleşir?

Galiba yaşlanınca.

Kendi varlığınızı en çok ne zaman sorguladınız? O anda müzik size nasıl eşlik etti?

Müziği bıraktığım zamanlarda. Artık 44 yaşındaydım ve hayatta hiçbir şey istemediğimin farkına varmak beni mahvetti. Psikolojik olarak çok zorlu bir dönemdi. Kendimi yeniden yaratmaya çalıştığım ve hiç motivasyonumun olmadığı bir dönem. Ve o dönem çok uzun yıllar sürdü. Daha yeni yeni bitiyor.

“Doğum” çoğu zaman başkalarının bize verdiği bir başlangıç. Peki sizce “yeniden doğmak” gerçekten insanın kendi elleriyle yaptığı bir şey mi, yoksa sadece zamanın bize biçtiği bir maske mi?

Eğer kendinizi yeniden doğurmazsanız, eski duygularınızla yürüyemediğiniz bir çağ geliyor. Mecbursunuz.

Zaman, sizce yaraları iyileştiren bir şey mi?

Evet. Mutluluğu da alan bir şey ama. Geçmiş güzellikleri de unutuyorsunuz.

Son zamanlarda sevilen şarkılarınızı başka formatlarda söylüyorsunuz. Hatta bir konserinizde “kimsenin sevmeyeceği şarkılar yapıyorum” gibi bir cümle kurdunuz. Bu bizce özgürlük. Nasıl bu kadar özgür olunabiliyor?

Kendime borcumu ödüyorum. Ya da gençliğimdeki Teoman’a. Sadece artistik özelliği olan şarkılar yazmaya karar verdim 2015 yılından sonra. Ticari olmayan şarkılar beni herkesten ayıran.

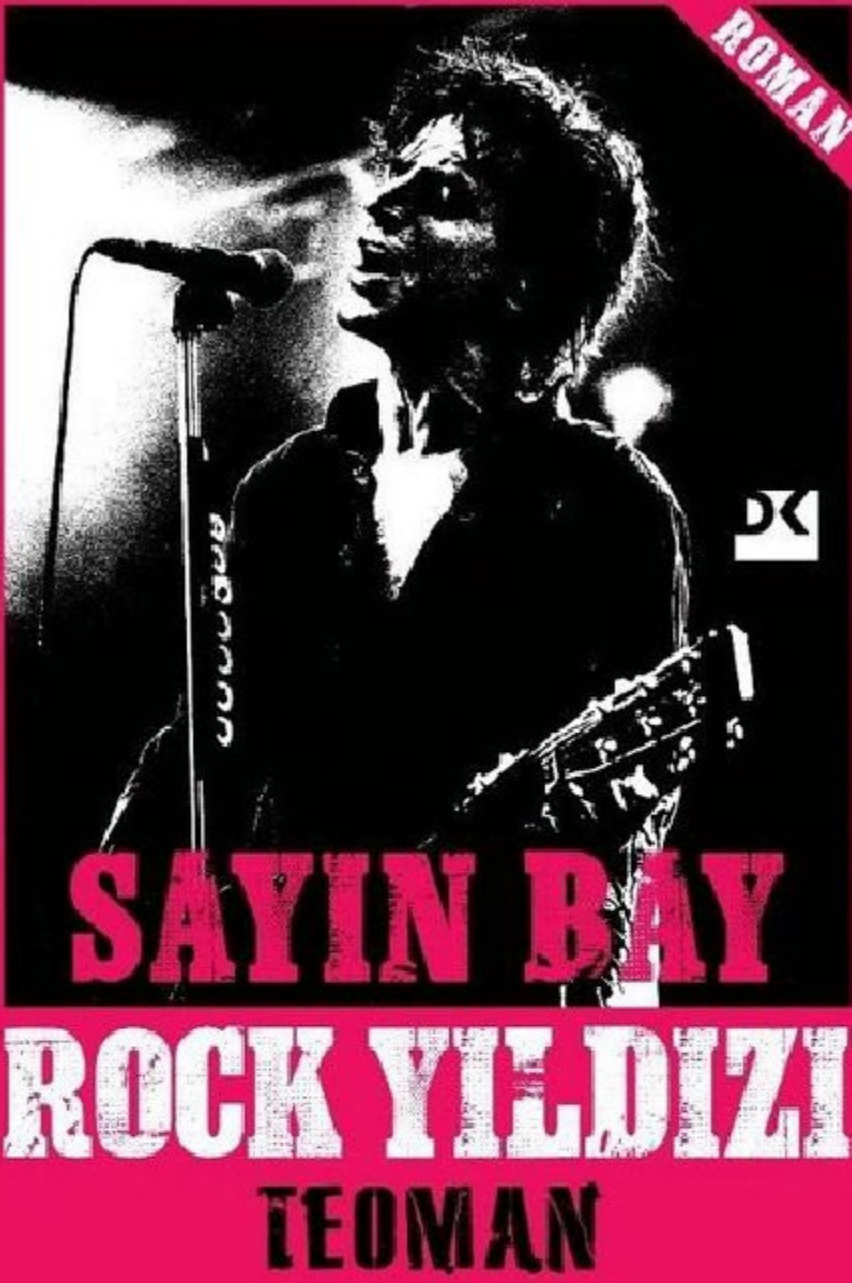
Yazdığınız bazı sözler, yıllar sonra bambaşka anlamlar kazanabiliyor. Sizi hâlâ şaşırtan, dönüp baktığınızda “Ben bunu nasıl yazmışım?” dediğiniz bir dize var mı?

Çok var. Gençken çok yetenekli olduğumu bana hatırlatıyor. Ve çok çalışkan. Artık öyle hissetmiyorum kendim için. Ama yine de kendimi motive olmaya zorluyorum.

“Fasa Fiso” ve “Sayın Bay Rock Yıldızı” gibi iki kitap yazdınız. Yazım sürecinde yaşadıklarınız nelerdi? Yazmaya devam edecek misiniz?

Üretim süreci bana çok iyi geliyor. Bir şey üretmediğim gün yok benim. Üç roman daha gelecek. “Sayın Bay Rock Yıldızı” romanımda yarattığım Timur’un 27 yaşındaki ve 12 yaşındaki halinin romanları. Ve çektiğim “Balans ve Manevra” filminin romanı.

Teoman bir gününü nasıl geçirir?

Eskisinin tersi. Sabah 6'da başlıyor günüm. Fiziksel egzersiz ve kendini bir an önce dışarı atma. Sonra bir iki saat çalışıyorum. İşime dair şeyler. Öğleden sonra çalışmıyorum. Başka görevlerimi yapıyorum.

Bugünün genç müzisyenlerine ve dinleyicilerine baktığınızda neler görüyorsunuz? Sizce hâlâ duygularla bağ kuran bir kuşak mı var karşımızda, yoksa başka bir devre mi geçtik?

Başka bir devir bu. İnsanlar artık sadece cep telefonlarının algoritmalarıyla sarhoş olmuş, aptallaşmış haldeler. Kendi suçları değil bu. Zaman öyle bir zaman artık.

Hayatınızda "Bu ne talihsizlikti!" dediğiniz ama sonra sizi bir şekilde dönüştüren bir an oldu mu?

Bütün dibe vuruşlar, sizi tam olarak mahvetmezse, aynı zamanda bir tür uyanış da. Moralli olup, çabalamak gerekiyor.

İrfan Alış bizim için çok kıymetliydi. Her zaman öyle olacak. Dergimizin de sürekli yazarlarından biriydi. Siz de geçtiğimiz aylarda sahnelenen Hamiyet müzikalinde onun anısına bir veda gerçekleştirdiniz. Teoman'ın gözünden İrfan Alış nasıl biriydi? Onu sahnede, hayatta ve kendi dünyasında nasıl hatırlıyorsunuz?

İrfan alış benim hayran olduğum biriydi.. İnsan olarak ve sanatçı olarak. İrfan ile tanışmam geç oldu. Ama ben onu yıllardır sürekli izleyen, çok beğenen, hayran olan biriydim zaten. Hamiyet Müzikalini yapmaya karar verdiğinde, onun için çalışmaya karar verdim. Artistik olarak değil. Ben aynı zamanda iyi bir iş adamıyım da. En azından son yıllarda öyle biri olmaya karar verdim. İrfan'a bir gün sesli mesaj bıraktım. "İrfan, bu Hamiyet işinde, sizin başınızda durup, işleri kolaylaştıran biri olacağım." diye. O sanatiyle uğraşsın, ben diğer işlerle uğraşayım diye. İrfan Alış gibi biri için ben her türlü ayak işini yapmaya hazırım. O detaylarla uğraşmak için projedeydim. Sanat tarafında değil. Cenazede abisine dediğimi burada da tekrarlayayım. "İrfan'ın kalbi o kadar büyüktü ki, hepimiz o kalbe sinek gibi yapıştık."